

Pokloni se snu!

glasilo Doma Petra Uzarja Tržič št. 12

December 2014

Spoštovane stanovalke in stanovalci, spoštovani svojci!

Leto 2014 je prineslo za naš dom precej sprememb, ki so prinesle dragocene izkušnje za vse. Bliža se konec leta 2014 in odpirajo se novi zemljevidi, nove poti in novi cilji v 2015.

Skupaj smo preživeli kar nekaj prireditev in predavanj: ob dnevu starejših, 1. oktobru, smo imeli prireditev, ki si jo popestrili tako moški pevski zbor društva upokojencev, učenci OŠ Bistrica in Country babice. Vesela sem, da smo lahko na ta dan odprli tudi novo stalno razstavo Mirka Majerja, z naslovom Dam ti cvet, ki krasi stene v hodniku oddelka 1. Pridružili smo se vseslovenski Simbiozi giba, ki nas je spodbudila, da razmišljamo v smer aktivnosti, ki bi vključevale tako naše stanovalce kot zunanje uporabnike. Ob zaključku leta smo povabili k nam tudi Borisa Kopitarja z namenom skupaj preživeti lep predbožični večer.

Najbolj aktualen projekt je projekt vzdrževalno krovsko kleparskih del, kjer smo ob menjavi kritine poskrbeli tudi za ustrezno izolacijo in protipožarno varnost. Resnica je, da ob projektu prihaja do ropota, park so zasedli stroji in potreben material. Zahvaljujem se vsem za izredno potrpežljivost in strpnost, saj nihče ni izrekel pripomb ali pritožb. Hvala vsem za strpnost!

Naši sodelavci so se aktivno vključili v izobraževanje paliativne oskrbe, ponovno se odpiramo svojcem dementskih bolnikov s srečanji in predavanji. Izvedli smo raziskavo o zadovoljstvu stanovalcev, svojcev in uporabnikov pomoči na domu ter o zadovoljstvu zaposlenih. Takšne raziskave so pomembne pri ocenjevanju lastnega dela in nam dajo pomembno povratno informacijo. Prav tako pomembne so tudi sprotne povratne informacije s strani stanovalcev, uporabnikov drugih storitev in svojcev, saj lahko izvemo, kje se lahko še izboljšamo.

Resnica je, da skušamo aktivnosti v domu narediti čim bolj po meri naših stanovalcev, saj si želimo, da je našim stanovalcem v domu prijetno. Vzpostavili smo kar nekaj možnosti oddajanja predlogov, pritožb in mnenja – v nabiralnikih, ki so v vsakem oddelku, na spletni strani, kjer lahko vsakdo odda. Prenovili smo spletno stran, kjer objavljamo vse aktualne informacije.

V 2015 Vam želim veliko zdravja, poguma in energije, da boste lahko uresničili svoje želje in veliko ljubezni, da jo boste lahko delili z drugimi. Naj se v vsakem dnevu v 2015 zrcali lepota življenja.

Vaša dr. Anamarija Kežar, direktorica

Sonce budi nov dan,
pust in nasmejan.
Roka išče toplo dlan,
prijatelj ti je vdan.
Ena drobna zvezda
kaže pravo pot.
Črne misli
naj gredo od tod.
Novo leto je pred nami,
staro naj bo v pozabi.
Obilo zdravja, sloge, sreče
naj z veseljem leto teče,

Vam želijo urednice Poklona jeseni.

POKLON JESENI

Glasilo Doma Petra Uzarja Tržič

Direktorica: dr. Anamarija Kežar

Uredniški odbor:

Marjeta Šumič, dipl. delovna terapevtka

Tjaša Kuhar Čimžar, zdravstveni tehnik

Tanja Ahačič, prostovoljka in odgovorna urednica

Na naslovnici je izdelek stanovalcev

ISSN: 1855 - 685X

POKLICI V DOMU

Frizerka

V Domu Petra Uzarja kot frizerka že 18 let skrbim za lep in urejen videz naših stanovalcev. Ob pogledu na našo frizerijo se vsakemu izmed nas porodi veliko lepih in veselih spominov, ob katerih se velikokrat nasmejimo.

Sama pa se spomnim svojih otroških let, ko sem opazovala očeta pri njegovem delu, ko je hodil po vasi in strigel vaščane. Svoj frizerski pribor je imel vedno pospravljen v omari, misleč, da otroci ne moremo do njega, a ker so bile očetove frizerske škarje tudi edine škarje v hiši, smo si jih otroci večkrat na skrivaj sposodili za šolske potrebe in jih potem neopazno vrnili na svoje mesto.

Ko je nastopil čas za odločitev, kaj bi v življenju sploh počela, sem ugotovila, da me poklic frizerja privlači in da bom šla kar po očetovih stopinjah. Vpisala sem se v srednjo frizersko šolo v Banja Luki in jo dokončala z odlično opravljenim praktičnim delom.

Ko se mi je ponudila priložnost za delo v domu, sta mi takratna direktorica Daniela Mešič in vodja zdravstvene nege in oskrbe Rudi Kolman, zaupala frizerstvo. Od takrat pa do danes smo v tem našem kotičku polepšali že marsikateri obraz in ustvarili veliko lepih frizur.

Stanovalcem skušam čim bolj ustreči in jim s svojo prijaznostjo pričarati prijetno vzdušje. Včasih mi kaj potožijo in jih skušam potolažiti ter jim biti v oporo. Trudim se biti ena svetla točka ob njihovem bivanju v domu in želim si, da bi bil frizerski kotiček prostor, kjer naj bi se stanovalec počutil dobro, toplo in veselo, saj posamezniku hočem dati občutek, da obstajam, v času, ki mu ga posvetim, samo za njega.

Delo frizerke opravljam odgovorno in z ljubeznijo in tudi sama se počutim prijetno, če je stanovalec z mojim delom zadovoljen. Biti frizer v domu pomeni biti v skupnosti ljudi, ki te potrebujejo in se nate zanesejo.

Srečana sem, da sem že toliko let del te skupnosti in da imam v njej svoj kotiček, ki ga lahko delim s stanovalci. Še naprej se veselim novih frizur in zadovoljnih obrazov.

Franka Jurkić

NOVI OBRAZI

Dr. Anamarija Kejžar, direktorica Doma Petra Uzarja

Kakšni so vaši občutki, vtisi po prvih mesecih vodenja?

V Domu Petra Uzarja sem nastopila mesto direktorice sredi julija, torej pred približno 5 meseci. Od prvega dne dalje so moji občutki, da delam v izredno prijaznem in delovnem kolektivu. Uvajamo spremembe, nihče ne išče izgovorov, gledamo v prihodnost Doma Petra Uzarja kot vzor.

V času, odkar sem v domu, sem se najprej seznanila s celotnim sistemom in poskušala razumeti celoten sistem delovanja doma, da smo lahko naredili tudi potrebne spremembe na bolje: organizacijo dela, odnose med enotami, želje stanovalcev, njihovo mnenje, mnenje svojcev in potrebe okolja. To mi je pomenilo nujno osnovo, da lahko s svojim delom in odnosom pozitivno vplivam na razvoj doma in njegov ugled.

Če se povrnem na vprašanje – moji občutki so zelo pozitivni, zaposleni so predani dobremu delu in stanovalcem, vzpostavili

smo dobro in uspešno komunikacijo znotraj vseh sistemov doma ter skrbimo za pretok znanja in izkušenj znotraj doma..

So se v tem času pokazali že kakšni rezultati vašega dela?

Kar nekaj rezultatov našega skupnega dela se že kaže – pričeli smo s (pre)potrebno prenovno strehe, ki bo sedaj poleg izolacije in nove kritine vključevala tudi elemente protipožarne varnosti ter boljšo kvaliteto bivanja našim stanovalcem; dom ni imel izolacije in bo zato že ta zima bolj prijetna, saj ne bo takšnih toplotnih izgub in mrzlih sten v drugem nadstropju. Prenovili smo čajni kuhinji na oddelkih 1 in 3, zopet vzpostavljamo program aktivnosti na oddelku Deteljice. Tedensko se srečujemo na razširjenem strokovnem kolegiju in tako poskrbimo za uspešen pretok informacij, ter na strokovnem kolegiju z namenom zagotoviti našim stanovalcem čim bolj primerno oskrbo in nego.

Z donacijo lekarne Deteljica smo lahko nabavili še eno kolo motomed in tako omogočili še večjemu številu stanovalcev fizioterapijo. S stanovalci, vodjo kuhinje in vodjo ZNO imamo mesečne sestanke in tako lahko zagotovimo stanovalcem izpolnitev njihovih želja. Veliko je drobnih organizacijskih ukrepov, s katerimi pripomoremo k večjemu zadovoljstvu stanovalcev. Da smo na pravi poti, pa pričajo tudi rezultati ankete naših stanovalcev, ki so izrazili visoko stopnjo zadovoljstva. Zavedam pa se, da veliko lahko še izboljšamo – po načrtu prioritet uvajamo spremembe in izboljšave v dom. Rezultati našega dobrega dela se kažejo tudi v razvijajoči se pomoči na domu, ki pomeni pomembno mrežo pomoči za starejše, ki potrebujejo nego in oskrbo na domu in jim to lahko zagotovimo tako pogosto, kot želijo.

Kakšni pa so vaši načrti?

Načrti segajo na področje razvoja zaposlenih in dobre klime v kolektivu, potrebne sanacije stavbe, da bomo dosegli tisto, kar je najpomembnejše – zadovoljstvo naših stanovalcev. Načrti segajo tudi na področje dnevnega bivanja, še večjega povezovanja z okoljem in razvoja pomoči na domu. Dom Petra Uzarja bo postal center znanja o gerontologiji, v našem domu bodo lahko starejši občani prejeli tako pomoč kot se udeležili preventive, da bodo vedeli, kako lahko sami vplivajo na to, da bodo imeli prijetno starost.

Eden od načrtov je tudi dodaten dnevni prostor na dementnem oddelku. Menim, da potrebujejo naši stanovalci na dementnem oddelku več prostora za gibanje in dnevne aktivnosti, zato pripravljamo projekt, s katerim bi zgradili še dodatno dnevno sobo in prostorom za sprehod okrog stavbe.

Načrt je seveda tudi uspešno zaključiti s streho in nato nadaljevati z ustrezno sanacijo stavbe. Upam, da uspemo s pomočjo evropskih sredstev izvesti tudi energetske sanacije ovoja stavbe in nato nadaljevati s prenovi oddelkov.

Moja skrb pa ni usmerjena samo v stavbo – to je le eno od področij, kjer vidim potrebo po izboljšavah. Pomembno je tudi izobraževanje in usposabljanje našega kadra – delo, ki ga opravljamo, je lepo in zelo pomembno in ga opravljamo s srcem – vendar prihaja tudi do večjih fizičnih in psihičnih obremenitev, zato je usposabljanje s področja zdravstvene nege in oskrbe ter pridobivanja potrebnih kompetenc in promocija zdravja prav tako pomembna.

Želim si, da bi se v domske aktivnosti večkrat vključevali občanke in občani Tržiča. Načrtov ne zmanjka, vendar ... kot pravijo, se tudi Rim ni zgradil v enem dnevu. Prepričana pa sem, da stopamo po pravi poti.

Kako pa preživljate prosti čas?

Zelo aktivno. Ker je naša družina velika, je prva skrb namenjena družini. Doma večkrat ponovim najmlajšima otrokoma, da »vaja dela mojstra«. Kar velja za vse stvari, ki se jih lotimo. Aktivnosti v dnevu je potrebno načrtovati za izpolnitev vsega, kar si želim

– potrebno je poskrbeti za dom, sočasno pa tudi za lastno zdravje, razvoj in sprostitev. Čas za rekreacijo poskušam najti – pa naj bo to ob 5ih zjutraj ali 21ih zvečer, saj je rekreacija eden najpomembnejših preventivnih dejavnikov - danes in za mojo starost. S tekom, plavanjem si očistim glavo, velikokrat med samo rekreacijo tudi vidim rešitve problemov, o katerih razmišljam čez dan. Tekška tekmovanja sem nadgradila s triatlonom in moram priznati, da prav uživam v triatlonskih preizkušnjah – po zdravi meri rekreativnega športnika.

Prav tako je moja naloga, da poskrbim za stalen osebni in strokovni razvoj. Pogosto grem v knjižnico, ko lahko poslušam zvočne knjige, rada se pogovarjam z drugimi in vidim različna stališča... Menim, da drži rek: »Vse je mogoče, če se le hoče«. Uživam v glasbi, v naravi... v ljudeh in v tišini...

Vsak dan znova sem vesela, ko stopam v naš dom, kjer se pozdravimo s prijaznimi stanovalci in sodelavci. Rada imam naše stanovalce in zaposlene. Zavedam se velike odgovornosti za razvoj doma. Zavedam pa se tudi velikega kapitala v znanju zaposlenih in kapitala stanovalcev in svojcev – to je njihovih pričakovanj in želja. Tu je še veliko potenciala.

Vse lahko zanikamo, samo ne možnosti, ki jo imamo, da postanemo boljši.

Marsikdo želi si perutnic,
da ponesle bi ga vrh stopnic.
Na lestvici kariere
se cela četa zbere
in: »Kvišku! Kvišku!« ori njihov klic.
Tu se brata ne poznata,
drug po drugem leze gor.
Kaj vsak odštel bi novcev
še za en par komolcev,
do bi bolj uspešen bil prodor.

A kariera sreča je in – bol,
ker na drugi strani pelje dol.
Na vrhu že se čutiš,
pa revež nič ne slutiš:
zdrkneš le in slava bo naokol.
Kdor gor lazi,
naj le pazi:
da ne zmoti mu glave.
Le tisti gori ostane,
ki zre na doli zbrane
in še od gori vidi jim v srce.

Frane Milčinski Ježek

KO GRE TVOJA POT OD TOD

Veliko lepih spominov

Stanovalcem se zahvaljujem za vse lepe trenutke. Imejte me v lepem spominu.

Zavalila bi se pa še vsem mojim sodelavkam, posebej pa še Marjeti, ki mi je pomagala, da sem bila taka, kot sem bila.

Verica Rozman, družabnica

Od druge polovice leta 2014 niso več naši sodelavci:
Fatima Smajić, Tamara Marić, Igor Sajovic, Marija Jankovec
in Dalibor Bubulj

Hitro čas beži

Pripravljala sem kosilo. Iz radia se je oglasila pesem Štirih kovačev, Hitro čas beži... Spomnim se, da smo jo včasih zapele na srečanju skupine Marjetice v Domu Petra Uzarja v Ročevnici.

V skupino sem prvič prišla maja pred petnajstimi leti, Angelca Vidmar je praznovala svoj sedemdeseti rojstni dan. Takrat je bilo to skromnejše: slavljenka je prinesla zavitek piškotov, Veronika je postregla s pravo turško kavo. Že prvi obisk me je navdušil. »Leto za letom gre, ...!« In prihajala sem ob četrtkih vse do letošnjega julija. Spoznala in sodelovala sem s prostovoljkami iz različnih krajev v okolici Tržiča, v skupni pa so se v teh letih zamenjale vse članice ne samo enkrat. No, nismo bile samo Marjetice, včasih smo imele tudi kakšnega Marjetnika. Bili pa so tako redki (šest), da se še vseh dobro spominjam. Vsakega novega člana ali članice smo se razveselili, prinesel je novo zgodbo, nov značaj in izkušnje. Veliko smo se pogovarjali o spominih, o aktualnih dogodkih in včasih veliko peli. Vseskozi sem obiskovala po eno stanovalko v sobi, čeprav zadnje leto

Ko sem pred 13. leti prestopila prag tega doma, si niti v sanjah nisem predstavljala, da bo to služba, ki me bo navdihnila ter spremenila moj pogled na življenje in delo v domu.

Delati sem začela kot negovalka na varovanem oddelku, a ker kasneje zaradi bolezni tega dela nisem mogla več opravljati, sem postala receptorka, nato pa kot družabnica v delovni terapiji. In to delo me je tudi najbolj zaznamovalo. Zelo rada sem ga opravljala, od mene je zahtevalo, da sem bila vedno prijazna, nasmejana, da sem znala prisluhniti vsakemu stanovalcu posebej in moram reči, da mi ni bilo težko. Ob druženjih smo se veliko nasmejali, prepevali in včasih tudi resno pogovarjali.

Doživela sem res ogromno lepih trenutkov, pozornosti in iskrene hvaležnosti stanovalcev.

bolj poredko. Z Ano Anko se pogovarjava že dvanajst let. Toda »Glav'ca siva je . . .« in odločila sem se, da se moram posloviti. Hvala domu, da mi je omogočil izobraževanje, prostovoljkam in zaposlenim za sodelovanje, skupini Marjetice pa želim dobrega počutja in še veliko prijetnih srečanj.

Anica Mihelič, prostovoljka

*Angel ji je stal ob strani.
Nekega dne pa je angel za hip zaspal.
In takrat je svet zanjo črn postal.
Celijo se rane, naprej pomaga si.
In sin ji zlate vnuke podari.*

*Marjetica je pred desetletjem in pol postala,
In v cerkvi, zboru delovala.
Hudo je sama trpela.
Eno pa je vedno verjela:
Le dobro se z dobrim družji.
In Bog te s srečo obdari.
Čas pa se naprej vrti.*

Marjetice in Tanja Ahačič

SKOZI ODPRTA VRATA

Sledi preteklosti

Ta zapis je zahvala in spoštovanje vam, ki se še vedno udeležujete naših prireditev v Domu Petra Uzarja in tudi tistim, ki tega ne morejo več. Bilo je obdobje, ko ste z veseljem sodelovali tudi v Društvu upokojencev Tržič.

Vaše sledi se iz preteklosti prelivajo v naše sedanje delo. Če malo pobrsKate po spominu, se vam bodo kot film odvijali prizori s kopanja na Debelem rtiču in z letovanja v Izoli. Ponovno se boste z našimi pohodniki povzpeli na Višarje, na Pohorje ali Kraški rob, obirali grozdje na Štajerskem, Dolenjskem ali Primorskem in pokušali novo, mlado vino. V spomin si boste priklicali naše piknike in silvestrovanja. Sodelovali ste pri različni športnih dejavnostih. O vsem vašem delu pričajo zahvale, priznanja, pokali, medalje.

Tudi zdaj se srečujemo v domu. Naše prostovoljke vas obiščejo vsaj dvakrat na leto in se radi pomenkujejo z vami. Marsikaj zvedo. Veseli smo tudi srečanja z vami, ko se enkrat na leto dobimo v restavraciji Raj. Nič ni narobe, če ste na vozičku ali s hojco. Naši pevci in pevke vam radi popestrijo predpraznične dneve in tudi letos ne bo nič drugače. Z božično-novoletnim koncertom vam bomo zaželeli zdravja in dobrega počutja v prihajajočem letu 2015.

Zvonka Pretnar, predsednica Društva upokojencev Tržič

Hvala vsem predstavnikom društev in humanitarnih organizacij, ki nas obiskujete in bogatite ter lepšate dneve stanovalcem, oni pa vam to hvaležno vračajo.

Donatorji v letu 2014:

- *Meri Rozman Logar – prispevala 3.500 € za nakup opreme za fizioterapijo (kolo motomed)*
- *Sipic d.o.o. – prispeval 592,00 € za nakup dveh televizorjev, namenjeni za čajni kuhinji*
- *Vsi, ki ste z nakupom adventnega venčka prispevali v sklad namenjen za obnovo varovanega oddelka*

Za vaše prispevke se vam iskreno zahvaljujemo!

MISLI SVOJCEV NAŠIH STANOVALCEV

Moja mama

Ko razmišljam o svoji mami, se najprej ozrem nazaj v svoje otroštvo. Še danes začutim neizmerno ljubezen, ki sem jo kot deklica čutila do svoje mame. Bila je središče mojega življenja. Njena življenjska energija je vplivala name. Spominjam se pogovorov, »palčkov pomagalkov«, ki so čudežno pomagali

pri delu, ter petja. Prepevala je že zjutraj, ko me je budila s pesmijo: »Sedma ura že zvonil,«, čez dan pa je pesem še večkrat »privrela« iz srca in ustvarjala prijetno razpoloženje. Z vso skrbjo je skrbela za toplino domačega ognjišča. Ko smo otroci odrasli in si ustvarili svoje družine, je z veseljem pomagala pri varstvu svojih vnukov, danes pa svojim pravnukom rada prebira pravljice in tudi z njimi prepeva. Je komunikativna, radodarna, verna in še vedno pripravljena pomagati.

Hvaležna za vsa pridobljena izkustva iz domačih korenin, lahko rečem le HVALA in svoje razmišljanje končam z verzji Toneta Pavčka:

*Vsaka mama je prava mama,
dana za srečo in na veselje.*

Prava. In ena sama.

Za vse življenje.

Zdravka Klančnik

ŽIVIMO ŽIVLJENJE

Metkinih prvih 100 LET

V ponedeljek, 7.7.2014, je bilo v avli Doma Petra Uzarja zopet veselo. Ob zvokih citer Karmen Toromani, ob ubranih pesmih Moškega pevskega zbora Društva upokojencev Tržič ter domske pevske skupine Slavčki nas je bilo kar nekaj v vrsti, ki smo želeli izreči čestitke preprosti, skromni, duhoviti, srčni, prijazni, a odločni osebi Metki Kavčič, ki je kot sama pravi, v nedeljo 6.7.2014, stopila na stoto življenjsko stopnico.

Med prvimi je vrli stoletnici izkazala spoštovanje, še takratna v.d. direktorica doma, mag. Zvonka Hočever, nato pa predsednica Društva upokojencev Tržič Zvonka Pretnar. Kot že velikokrat doslej, nas je s svojo prisotnostjo počastil župan občine Tržič mag. Borut Sajovic in Metki iskreno in z občudovanjem stisnil roko ob njenem prazniku, poleg njega pa še predsednik KS Lom pod Storžičem Matej Slapar. Čestitke v imenu krajanov Loma je prenesel tudi Poštar Peška, zraven pa še hitro natresel nekaj hudomušnih na Metkin račun.

V svojem in v imenu vseh stanovalcev doma je izrekel voščilo še stanovalec in dolgoletni Metkin prijatelj Mirko Majer, člani pevske skupine Slavčki pa so pod vodstvom Nuše Jenko, Rine Golja in Zdravke Klančnik Metki v čast ponovno obudili, že pozabljeno, Metkino najljubšo pesem Zapoj mi ptičica pesmico, ki jo je tudi sama z veseljem zapela.

Preden smo nazdravili jublantki in razrezali torto, pa je še Metka brez očal prebrala svoj rokopis, v katerem je pozdravila vse prisotne in se zahvalila vsem nastopajočim in gostom.

Metka Kavčič je že peta po vrsti, ki je v našem domu dočakala 100 let. Svojo pozitivno energijo in dobro voljo seje med vse nas in kjer se prikaže, se zdi, kot da posije sonce.

Draga Metka! Bodite zdravi in naj vaše sonce še dolgo žari med nami!

Marjeta Šumič, delovna terapevtka

Dragi gospe Metki Kavčič – Robežovi za praznik

Veliko nas je, ki z veseljem in radi pomislimo na Vas, draga Metka. Vedno Vam bomo hvaležni za vse modre besede in za vse dobre nasvete. S svojim življenjem in delom ste dolga leta dajali svetel zgled in še danes ga dajete, ne le mlajšim, tudi starejšim ljudem, prijateljem in znancem.

Pogosto si Vas predstavljam v mislih, kako kmalu po peti uri popoldne odhajate od doma v tržiško cerkev k sveti maši; s palico v pomoč hoji po klancu, radi ste pogosto rekli, da greste po poteh spominov in tovarništva.

Med potjo Vas je marsikdo ustavil, se z Vami pozdravil in Vas prosil, če še zanj zmolite kak Oče naš. Povedali ste mi, da se je takih prošenj nabralo za cel Roženkranc in da je bil marsikdo res potreben molitve.

Prav maše v tržiški cerkvi Marijinega oznanjenja so Vam vseskozi dajale moč in vero za življenje. Še dobro se spomnim, kako lepe pozdravne in besede zahvale ste pred dvema letoma povedali v cerkvi našemu župniku Romanu Starcu, ko smo počastili desetletnico njegovega dela in skrbi za tržiško cerkev in njene farane. Vaše besede so prišle prav iz srca. Ves pogum ste zbrali, preden ste vstali s klopi in povedali, kar ste se namenili. In srečni ste bili. In mi vsi, ki smo slišali Vaše besede, tudi.

Draga Metka, z zadovoljstvom in s hvaležnostjo se lahko ozrete na prehojeno pot. Vse naloge, ki Vam jih je ukazalo življenje,

ste se trudili uresničiti. Veliko dobrega in lepega ste storili; ne le za svoje najbližje, ampak tudi za druge ljudi. Tega ste lahko veseli. Tudi danes, ko živite v drugem okolju, širite okrog sebe spodbudne misli in pogum.

Radi imate Lom, Tržič, radi imate našo lepo naravo, našo zemljo, naše gore in planine. O svoji ljubezni do narave ste napisali več spisov. Celo mapo svojih spominov in nadvse lepih orisov narave ste mi dali za domov, niso lepi le po vsebini, napisali ste jih z Vašo lepo pisavo. Z vso spoštljivostjo do Vas jih hranim v posebni mapi, na posebnem mestu med mojimi knjigami. Veliko mi pomenijo, za celo knjigo jih je. Hvala Vam zanje, hvala tudi za vse pogovore v Vašem domu, kamor ste me vedno sprejeli prijazno in veselo, rekli sva tudi kakšno za hec. In obe sva se nasmejali od srca. Vas poznati in se z Vami pogovarjati, draga Metka, mi veliko pomeni. Mnogim, ne le meni.

Naj zaključim, draga Metka, kar z Vašimi besedami. Takole ste napisali v enem od svojih spominov:

»Rada grem k Radonovim obujat spomine. Zvečer pa k maši in na grob, z mislijo: Vedno sem pri Tebi z lepimi mislimi. Vračam se domov kot drobna ptica. In: Življenje teče in nič ne reče.«

Na Slapu, 25. rožnika 2014 z lepo mislijo na Vas in na Vaš praznik!

Jožica Koder

Izlet v Mojstrano

Hvala vodstvu in gospe Marjeti, da nas razume prav v srce in nas popelje v naravo gledat hišo Planinskega muzeja v Mojstrani.

Odpeljali smo se v lepem, sončnem vremenu. V Mojstrani nas je pričakal oster zrak, bilo je le 5 stopinj, zato so nam jope in pokrivala prav prišla. Veseli in dobro razpoloženi smo si v planinskem muzeju ogledovali oblačila, orodja, cepine in kline za plezanje, krpelje, dereze in še kaj. Prav tu mi je misel ušla nazaj v mlada leta in na plezanje po vrvi, da sem lahko dala Storžiču poljub.

Med razstavljenimi predmeti je moja pozornost pritegnila spominska palica župnika Jakoba Aljaža z Dovjega, ki je služboval tudi v Trziču. Ko je odhajal iz Trziča, so mu Trzičani za spomin poklonili to pohodno palico.

Vse, kar smo videli in slišali v tem muzeju, so nepopisni doživljaji v malem, saj smo jih delili s tistimi, ki so preplezali tudi najvišje vrhove v Himalaji. Dejali so: »... da bi prijeli kar za nebo!«.

Tudi gorsko cvetje ni ostalo neopaženo, še posebno tisto, ki je zaščiteno: murke, planike, arnika, petrovi ključki, encijan, natek, ... Kar nekaj nagačenih živali, ki jih srečujemo v gorah, smo videli: medved, lisica, svizec, gams, muflon, ... Slišali smo zvočne posnetke njihovega oglašanja ter glasove ptic, ki jih slišimo na svoji poti proti vrhovom.

Planince v hribih pogosto nepričakovano zajame nevihta, ki ni prijetna. Tema, blisk, grom in močan dež dajo občutek, kot da se znajdeš v peklju. V muzeju se nahaja kabina, v kateri je zvočni posnetek nevihte v gorah.

Po dobrih dveh urah smo zaključili z ogledom, že kar malce utrujeni. A ko smo stopili na svež zrak, nas je pogled na vršace tako prevzel, da smo na utrujenost kar malo pozabili. V sosednji gostilni so nas že čakali s sladico in kavo, malo smo se okrepčali, nato pa se počasi odpravili proti domu.

Na jesen našega življenja si želimo še takih izletov, prav lepa hvala vodstvu in gospe Marjeti, da nas razume »kam vleče nas srce«.

Metka Kavčič, stanovalka

Moji spomini na otroštvo

Rojen sem bil v »šuštarski« družini Tadlovih v Trziču. Bilo nas je pet otrok, bil edini sin. Čevljarji mojster je bil že moj stari oče, ki je prišel iz Celovca in se poročil z Leopoldino Dovžan iz Radovljice. Njegovo obrt je prevzel moj oče Pepe (Jože), za njim pa jaz. Ko sem končal osnovno šolo, sem želel postati urar, ker so me prevzele ure urarskega mojstra Kristana. Vse poletje sem preživel s sošolcem, urarjevim sinom. Gospod Kristan me je nagovarjal naj postanem urar. Po koncu počitnic pa je oče odločil, da je dovolj potopepanja, da bom začel delat in se izučil za čevljarja. Jaz pa da ne, ker bom urar, kot sem obljubil gospodu Kristanu. Oče je odgovoril, da ni govora in takoj sem moral takoj začeti z delom v očetovi delavnici.

Po zaključku tehnične čevljarjske šole v Kranju sem šel v službo v Peko. Svoj poklic sem dobro izkoristil. Bil sem nadmojster, to je vodja šivalnice, kasneje pa vodja TOZD Trbovlje. Leta 1992 sem se upokojil z lepimi spomini na svojo kariero. Še danes sem hvaležen očetu, da sem se izučil za »šuštarja«.

V najgloblji spomin pa se mi je vtisnil dogodek, ko sem bil star deset let:

Bila je vojna. Oče je imel naročilo čevljev »trafikanta« iz Jesenic, ki je imel trafiko na železniški postaji. Poln kovček čevljev je bilo potrebno dostaviti na Jesenice. To nalogo sem moral opraviti jaz, otrok pri desetih letih. Kot sta mi povedala oče in mama, sta mi to zaupala, ker je bila trafika na železniški postaji. Že dopoldan sta me odpeljala na železniško postajo v Trziču. Kupila sta mi karto do Kranja, kjer naj bi prestopil na vlak, ki vozi iz Ljubljane na Jesenice in naprej v Avstrijo. Na vlaku do Kranja sem doživel pregled in zasliševanje Nemcev. Zaradi bombardiranja Celovca vlaki proti Avstriji niso vozili, zato sem v Kranju čakal na vlak za Jesenice do polnoči.

To čakanje je bilo zame kot nočna mora, še huje pa je bilo, ko sem sredi noči izstopil iz vlaka na Jesenicah. Kam sedaj s kovčkom čevljev sredi noči v tujem kraju? Enostravno sem sledil gruči ostalih ljudi po glavni ulici Jesenic. Hodil in hodil sem, gruča se je manjšala, ljudje so zavijali v svoje ulice in domove in tako sem kar naenkrat ostal sam. Postalo me je zelo strah, saj je bila policijska ura do jutra. Pomislil sem, da se moram skriti.

Pritisnil sem na eno kljuko nekaj vrat na ulici. Znašel sem se na velikem hodniku. Poiskal sem stranišče nato pa prestrašeno potrkal na vrata stanovanja, da zaprosim za prenočišče. Oglasil se je moški in glej ga - zgodil se je čudež, saj sem stal pred vrati trafikanta, ki je naročil čevlje pri očetu. Preden pa mi je odprl vrata, me je dobro izprašal kdo sem in zakaj sem pred vrati sredi noči. Ko se je prepričal, da sem pravi, me je spustil v stanovanje, nahrnil in prenočil. Naslednji dan me je odpeljal nazaj na železniško postajo. Še karto za vlak mi je kupil.

Doživetega strahu v otroštvu in kovčka s čevlji ne bom nikoli pozabil.

Pavel Tadel

(po pripovedovanju zapisala Marina Berlot)

Simbioza giba v Domu Petra Uzarja

Z vadbo v starosti lahko izboljšamo kvaliteto življenja in tega se zavedamo tudi v našem domu. Učinki vadbe se odražajo v boljši zmogljivosti naših stanovalcev in s tem postanejo neodvisni od drugih pri dnevnih aktivnostih, kar pa je zelo pomembno, pa je njihovo druženje in boljša povezanost in počutje naših stanovalcev je boljše.

Od 13.10.2014 – 17.10.2014 smo se pridružili projektu »SIMBIOZA GIBA«, medgeneracijsko povezovanje, s poudarkom na gibanju. Z veseljem smo pristopili k omenjenemu projektu in skozi teden pripravili različne aktivnosti, katere potekajo tudi preko celega leta.

Kaj vse se bo dogajalo v tem tednu v domu smo obvestili tudi lokalno skupnost in povabili med nas tudi ostale krajanje Bistrice in okolice.

V programu »SIMBIOZE GIBA« so potekale naslednje aktivnosti:

- 13.10.2014 - Vadba za povečanje kostne gostote
- 14.10.2014 - Vadba za zdravo hrbtenico
- 15.10.2014 - Žoga band
- 16.10.2014 - Vadba na zunanjih fitnes napravah

-17.10.2014 - Vadba z elastičnim trakom

Teden se je odvijal v prijetnem medgeneracijskem, mednarodnim in medsebojnem druženju. Nad dobrim odzivom stanovalcev lokalne skupnosti smo bili prijetno presenečeni.

Še naprej se bomo trudili širiti zavest o pomenu gibanja za zdravje in tako izboljšati kvaliteto življenja v tretjem življenjskem obdobju in ni lepšega občutka, kot nam ga daje hvaležen stanovalec, ki smo mu pomagali.

Silva Štiherl, fizioterapevtka

Oktober v Domu Petra Uzarja

V tednu programa "Simbioza giba", kar sem zasledila v reviji Tržičan, sem z veseljem hodila v dom na telovadbo. Dolga leta sem v Maroku hodila na jogo, saj tam živim že več kot 50 let, toda me je močno prevzela tako strokovno izvedena

telovadba fizioterapevke gospe Silve. Srečevala sem se tudi s stanovalkami, saj mogoče bo tudi tam kdaj moj dom.

Preživela sem lep soncem dan v parku na raznih aparatih za gibanje v prijetni družbi. Koliko toplote ima Mimi iz Trboj, stara 88 let. Hodi k petju. Njene oči so postale pravi diamanti, ko mi je rekla, da jo kdaj pa kdaj pride iskat nečak in jo pelje domov. Kako čudovito, da ima dobro družino.

Vse stanovalke, s katerimi sem govorila, so se pohvalile, da je v tem domu prijetno in lepo.

Z mojimi najboljšimi mislimi in veliko uspeha se naprej!

Stanislava Jouhari, udeleženka

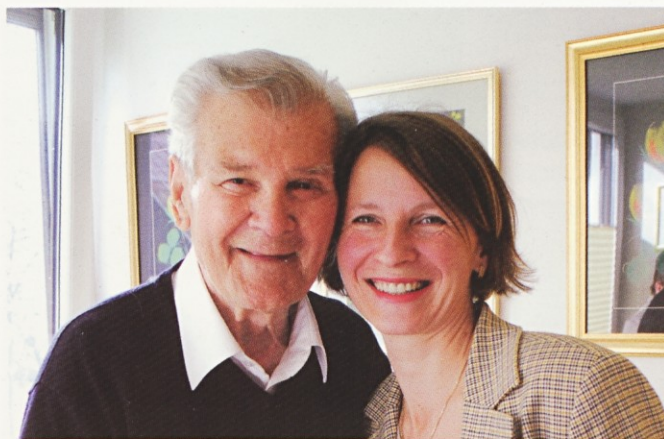
NAŠI 90-LETNIKI

Iskrene čestitke

V prejšnjem glasilu smo predstavili 10 od 12 jubilarantov v letu 2014 in povprašali smo jih o vrednotah, ki jih najbolj cenijo v življenju, kakšen poklic so opravljali, ali bi izbrali istega, če bi bili še enkrat mladi ter ali kaj bi spremenili, če bi imeli čarobno palico? Ostala sta nam še dva!

MARJETA VERČ: »V mladosti je bil moj poklic trgovka in če bi imela še eno možnost bi ponovno izbrala ta poklic.«

MIRKO MAJER: »S čarobno paličico bi spremenil ljudi, da bi se več posvetili sebi, da bi spoznali samega sebe. Vrednoti, ki mi največ pomenita sta bratstvo in prijateljstvo.«

PODOBA V ZRCALU

Marija Primožič

Moje življenje je zelo pisano, raznoliko in včasih zelo razburkano.

Rodila sem se 6. avgusta leta 1931 v Trziču. Rojena sem bila doma. Bila sem zelo zaželen otrok. Oče je bil krojaški mojster, mama pa se je pri njem izučila šiviljstva. Obrt je dobro delovala in lahko rečem, da sem imela lepo otroštvo. Dolga leta sem bila pri hiši edinka, zato so nam zelo pomagali tudi stari starši. V osnovno šolo sem hodila v Trziču. Kmalu je prišla vojna, zato smo imeli nemške šole. Imam pa lepe spomine tudi na to šolo ter naše in nemške učiteljice. Po vojni sem nižjo gimnazijo naredila v Trziču, nato sem šla v Ljubljano na Višjo bežigrasko gimnazijo, kjer sem tudi uspešno maturirala. Moram še povedati, da sem

igrala klavir in orgle v trziški farni cerkvi. Moja učiteljica je bila Milica Pretnar Debeljak, ki tudi biva v našem domu. Na njo me veže lep in spoštljiv spomin.

Gimnazijska leta v Ljubljani so bila za mene zelo bogata in pestra. Veliko je bilo družabnosti in prijateljstva. Imela sem veliko možnosti, da sem takrat obiskovala opero, dramo in koncerte. To mi je bogatilo življenje.

Nato sem se vpisala na stomatološko fakulteto, vendar me je bolj privlačil študij rentgenologije, katerega sem tudi doštudirala. Kmalu sem se zaposlila v Ljubljani v vojaški bolnišnici. Iz vojaške

bolnišnice sem odšla v Zdravstveni dom Kranj, nato pa v Zdravstveni dom Tržič, kjer sem bila do upokojitve.

Pri 26 letih sem se poročila. Moj mož je bil športnik. Ta leta so bila zelo bogata, čeprav sem bila velikokrat sama doma, ker je bil mož lovec, alpinist, smučar in dolga leta gorski reševalec. Dokler naju ni dohitela bolezen, sva veliko hodila po hribih, na katere imam lepe, lepe spomine. Žal je bolezen pretrgala nit življenja tudi mojemu možu. Po njegovi smrti sem se odločila, da se preselim v Dom Petra Uzarja, kjer sem deležna vsestranske oskrbe in sem zelo zadovoljna.

(po pripovedovanju zapisala Tjaša Kuhar)

DROBTINICE ZA ZDRAVJE

Preprečevanje prehladnih obolenj

Jesenski dnevi so najprimernejši čas, da okrepimo svoj imunski sistem ter zatremo prve simptome prehlada. Ohladitev, vlaga in pozimi tudi več časa preživimo v zaprtih prostorih, skupaj z drugimi ljudmi, zato je več možnosti, da zbolimo. V Domu Petra Uzarja se zaposleni v negovalni enoti zavedamo, kako pomembna je preventiva pred prehladnimi obolenji, zato smo v okviru svetovnega dne umivanja rok, 15. oktobra, izvedli predavanje in delavnico na temo preprečevanja in širjenja prehladnih obolenj.

Preko slikovnega gradiva smo varovancem razložili, kaj so prehladna obolenja, zakaj je pomembna higiena rok, vnos dovolj tekočin in kako je pomembna fizična kondicija. Izvedli pa smo tudi delavnico razkuževanja rok.

Za prehladna obolenja je značilno, da se prenašajo kapljično, torej z kašljanjem, smrkanjem, kihanjem. Najboljša zaščita je osebna higiena, predvsem zelo pogosto umivanje rok. Poleg

čistoče je pomembna preventiva tudi uživanja hrane, bogate z vitamini in minerali. Zaradi ogrevanja je zrak v prostorih bolj suh, kar še hitreje pripelje do dehidracije. Zato je pomembno, da se zaužije primerna količina tekočine. Voda je dobra izbira, lahko pa si privoščite tople čaj z medom, ki pomaga pri bolečem grlu. Za prebolevanje prehladnih obolenj je pomembna fizična kondicija.

Maja Kržišnik, dipl. medicinska sestra

Če prehlad zdraviš, traja en teden če pa ne, pa le sedem dni!

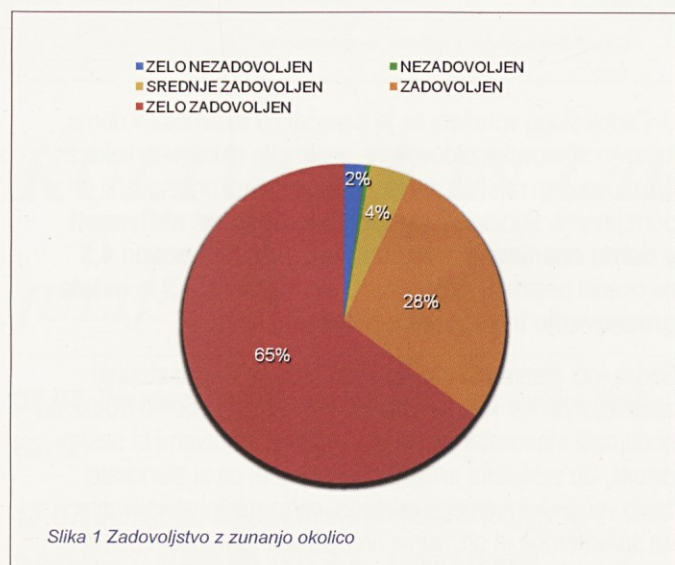
Anketa o zadovoljstvu stanovalcev Doma Petra Uzarja Tržič

V novembru 2014 smo v Domu Petra Uzarja izvedli anketni vprašalnik o zadovoljstvu stanovalcev našega doma. Vsem sodelujočim se zahvaljujemo za čas in trud, ki so ga porabili za izpolnjevanje ankete. Povratna informacija o tem, kako so stanovalci zadovoljni s tukajšnjim bivanjem, nam veliko pomeni. Le tako se lahko kar najbolj približamo in omogočimo stanovalcem udobno in zadovoljno bivanje pri nas.

Vprašalnik je bil anonimen, stanovalcem, ki so želeli pomoč pri izpolnjevanju ankete, smo pomagali. Sestavljen je bil iz devetih sklopov vprašanj: 1. splošni podatki, 2. zunanja okolica, 3. notranjost, 4. hrana, 5. oskrba, 6. osebje splošno, 7. službe, 8. vpliv na spremembe in 9. aktivnosti, skupaj je obsegal 39 vprašanj. Na koncu vprašalnika je bil prostor za pohvale, pripombe in predloge. Stanovalci so na vprašanja o zunanji okolici, notranjosti doma, hrani, oskrbi, osebju, službah, vplivih na spremembe in aktivnostih odgovarjali z 1-zelo nezadovoljen, 2-zadovoljen, 3-srednje zadovoljen, 4-zadovoljen in 5-zelo zadovoljen. V nadaljevanju predstavljamo analizo naše ankete o zadovoljstvu po sklopih vprašanj.

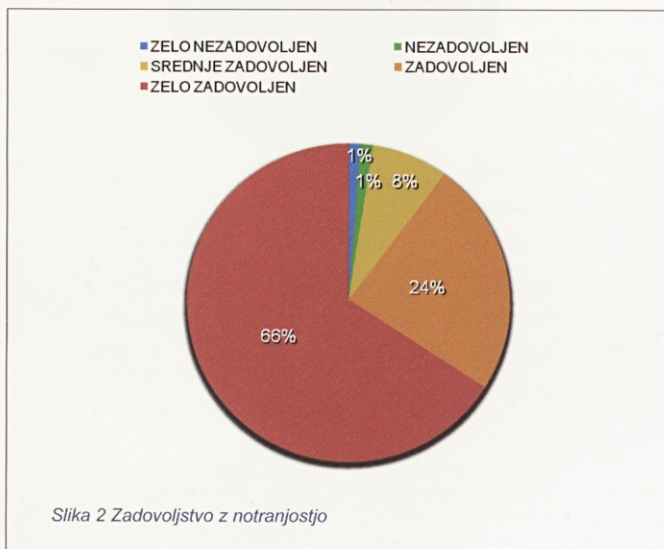
1. Prvi sklop vprašanj se je nanašal na splošne podatke o stanovalcih (starost stanovalca, koliko let biva v domu, kakšno sobo ima in na katerem oddelku je). V anketi je **sodelovalo 91 stanovalcev** iz vseh šestih oddelkov doma. Približno dve tretjini anketiranih (**64%**) je nastanjenih v dvoposteljnih sobah, približno tretjina (**36%**) pa v enoposteljnih.

2. Drugi sklop vprašanj se je nanašal na zadovoljstvo z zunanjo okolico doma. Zanimalo nas je, kako so stanovalci zadovoljni z lokacijo, urejenostjo okolice in z napravami za gibanje v parku. Anketa je pokazala, da je z okolico **zelo zadovoljnih 65%** sodelujočih stanovalcev.

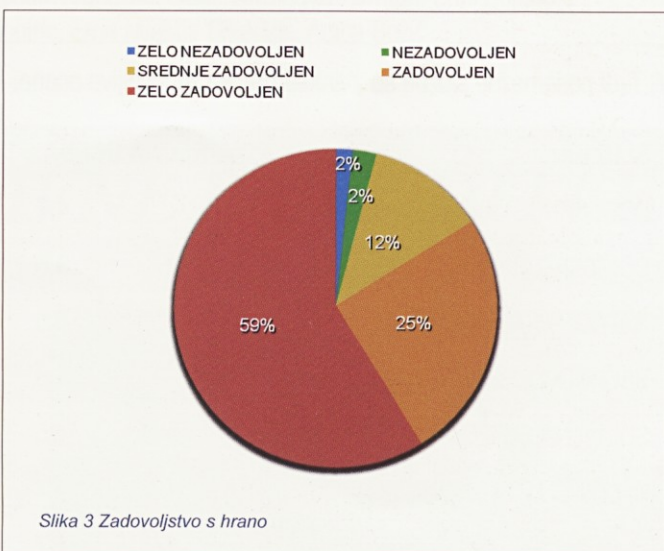

3. Tretji sklop vprašanj se je nanašal na notranjost doma. Vprašanja so bila, kako so stanovalci zadovoljni s sobo, čistočo sobe, čistočo sanitarij, velikostjo sobe, zasebnostjo v sobi in

urejenostjo in čistočo skupnih prostorov (hodniki, jedilnica). S tem področjem je **zelo zadovoljnih 66%** vprašanih stanovalcev.

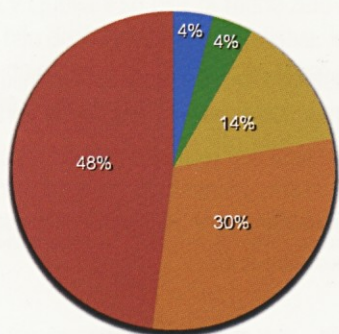

4. V četrtem sklopu nas je zanimalo, kako so stanovalci zadovoljni s hrano. Vprašanja so se navezovala na zadovoljstvo z okusom hrane, postrežbo, količino, toploto, raznolikostjo hrane in ustreznost ure obrokov. **Zelo zadovoljnih** s tem sklopom vprašanj je bilo **59%** sodelujočih stanovalcev. (slika 3) Od septembra dalje se mesečno sestaja tudi komisija za prehrano, ki jo sestavljajo: vodja kuhinje, namestnica direktorice in šest predstavnikov stanovalcev. Vsi predlogi in pripombe se zapišejo in upoštevajo v največji možni meri. Mimogrede, žgancev in polente se naši stanovalci ne naveličajo.

5. Področje oskrbe smo zajeli v petem sklopu vprašanj, kjer smo spraševali po zadovoljstvu z izvajanjem nege, časovnim okvirom izvajanja nege in odnosom osebja v času kopanja. Vprašani stanovalci so z oskrbo, ki jo prejema **zelo zadovoljni v 48%**.

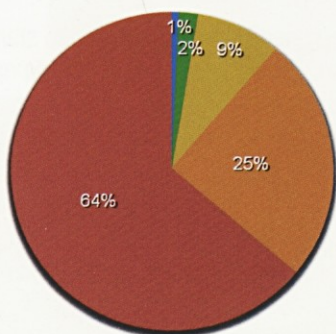
■ ZELO NEZADOVOLJEN ■ NEZADOVOLJEN
 ■ SREDNJE ZADOVOLJEN ■ ZADOVOLJEN
 ■ ZELO ZADOVOLJEN

Slika 4 Zadovoljstvo z oskrbo

6. V anketi smo v šestem sklopu zajeli tudi zadovoljstvo s prijaznostjo in spoštljivostjo našega osebja ter zadovoljstvom z osebnim odnosom osebja. Vprašani stanovalci so **zelo zadovoljni v 64%**.

■ ZELO NEZADOVOLJEN ■ NEZADOVOLJEN
 ■ SREDNJE ZADOVOLJEN ■ ZADOVOLJEN
 ■ ZELO ZADOVOLJEN

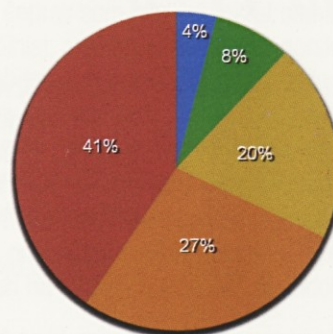
Slika 5 Zadovoljstvo z osebjem

7. Tudi posamezne službe so v anketi prejele zadovoljive ocene.

SLUŽBA:	POVPREČNA OCENA:
DOSTOPNOST DIREKTORICE	4,7
DOMSKI ZDRAVNIK	3,6
NALOGE PRALNICE	4,5
RAČUNOVODSKA SLUŽBA	4,6
SOCIALNA SLUŽBA	4,5
DELO USLUŽBENK NA RECEPCIJI	4,7
FIZIOTERAPEVTKSA OBRAVNAVA	4,7
AKTIVNOSTI DELOVNE TERAPIJE	4,5

Slika 6 Povprečne ocene služb (OD 1 DO 5)

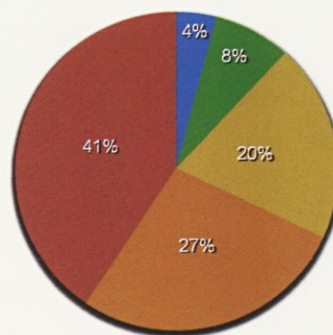
■ ZELO NEZADOVOLJEN ■ NEZADOVOLJEN
 ■ SREDNJE ZADOVOLJEN ■ ZADOVOLJEN
 ■ ZELO ZADOVOLJEN

Slika 6 Zadovoljstvo z vplivom na spremembe

8. Sledil je osmi sklop vprašanj o vplivu na spremembe. Zajeli smo vprašanja o odzivu zaposlenih na individualne potrebe, na upoštevanje predlogov in na zadovoljstvo z vplivom na nego. Sodelujoči stanovalci so **zelo zadovoljni v 41%** s tem, kako lahko vplivajo na spremembe v domu, in s tem, kako se odzivamo na njihove individualne potrebe.

■ ZELO NEZADOVOLJEN ■ NEZADOVOLJEN
 ■ SREDNJE ZADOVOLJEN ■ ZADOVOLJEN
 ■ ZELO ZADOVOLJEN

Slika 7 Zadovoljstvo z vplivom na spremembe

9. Zadnji sklop vprašanj se je nanašal na aktivnosti v domu, kako so stanovalci zadovoljni s pestrostjo aktivnosti, kako s praznovanjem rojstnih dni in kako z ostalimi praznovanji in prireditvami. Sodelujoči stanovalci so **pestrost aktivnosti v domu ocenjevali z ocenami od 1 do 5. Z oceno 4,5** so ocenili pestrost, praznovanje rojstnih dni s 4,3 in **ostala praznovanje in prireditve s 4,4**.

Sodelujoči stanovalci v veliki meri izražajo visoko stopnjo zadovoljstva, kar nas zelo veseli. Še naprej se bomo trudili, da bodo naši stanovalci zadovoljni z našimi storitvami in našim delom. Ob zaključku analize ugotavljamo, da si stanovalci želijo več individualnega pristopa, večjo možnost vplivanja na spremembe in odzivanje na njihove individualne potrebe. Njihovo zadovoljstvo bomo poskušali izboljšati z organizacijskimi ukrepi v prihajajočem obdobju. Predvidevamo, da bomo z večjo prilagoditvijo pozitivno vplivali tudi na zadovoljstvo s časovnim okvir izvajanja nege in oskrbe.

Spoštovane stanovalke, stanovalci in svojci, vaših mnenj in predlogov bomo tudi v nadaljnje zelo veseli. Po domu smo postavili nabiralnike, kamor lahko povsem anonimno tako stanovalci kot svojci oddate vaša mnenja, predloge, pohvale in pritožbe. Prav tako smo v oktobru prenovili našo spletno stran, kjer se lahko odda anonimna mnenja.

Hvala še enkrat vsem sodelujočim! Zadovoljstvo in mnenja naših stanovalcev nam veliko pomenijo, le tako lahko ustvarimo varen

in topel dom, v katerem se bodo stanovalci dobro počutili.

V decembru pripravljamo še tri ankete, eno za svojce stanovalcev, drugo za uporabnike pomoči na domu in tretjo za zaposlene v domu. S pridobljenimi informacijami bomo nadaljevali z izboljšavami naših storitev in s tem k večji kakovosti našega dela.

dr. Anamarija Kežar, direktorica in Maja Olip, mag. soc. del., pripravnica

vse teče...

V letu 2014 so se nam pridružili:

Katarina Markič, Blaž Kopač, Veronika Mokorel, Ivana Kališnik, Pavel Tadel, Amalija Jenšterle, Marija Fajdiga, Ferdinand Zorman, Helena Meglič, Gizela Bertalanič, Marija Kikel, Ana Mohorko, Frančiška Kopač, Valentina Brovč, Emil Bohinc, Derviš Hamzić, Ivan Trdina, Emilija Stroj, Angela Gorjanec, Erna Hvastja Dikaučič, Stanislav Nadižar, Anica Božič, Ana Česen, Pavla Lotrič, Marija Zaletel, Sonja Štamulak, Marjeta Jurčević, Ivanka Košir, Marija Bertoncelj, Barbara Blažič, Frančiška Mohorč, Jožefa Zalokar, Justina Miklavčič, Marija Hiršel

in se izteče...

***Sneg pobelil je gore,
doline tihe in lase.***

***Tebe ni.
Samotne so moje oči.***

***V moj spomin odšel si.
Snežinka se v solzi topi.***

Tanja Ahačič

Ivana Šilar, Rozalija Bence, Frančiška Kuhelj, Jožef Ješe, Alojzija Ježek, Antonija Perko, Marija Hvalica, Jožefa Čanak, Katarina Markič, Marija Kralj, Ana Benedik, Ivana Rupar, Davorin Križnar, Amalija Kostevc, Pavel Valand, Venceslava Teran, Katarina Kuhar, Božidara Peternel, Uršula Piškur, Neža Jožefa Kovačič, Marjeta Jurčević, Gizela Bertalanič, Angela Leskovec, Frančiška Grgič, Sonja Štamulak, Igor Zupančič, Rozalija Ribič, Ivan Jarc, Marija Hiršel

Domov so odšli: Frančiška Gizel, Ferdinand Zorman, Emil Bohinc, Štefanija Bohinc, Erna Hvastja Dikaučič, Anica Božič

KULTURNE IN ZABAVNE PRIREDITVE

JULIJ:

07.07. Praznovanje 100. rojstnega dne stanovalke Metke Kavčič

17.07. Tematsko predavanje s projekcijo fotografij, z naslovom ZDRAVILNA ZELIŠČA - Franci Horvat

24.07. Družabno dopoldne ob športnih igrah in sladoledu z ansamblom FANTJE S TREH BREGOV

AVGUST:

14.08. Družabno dopoldne ob športnih igrah in sladoledu skupaj z mladimi prostovoljci

28.08. Družabno dopoldne z mladimi prostovoljci Oratorija Župnije Bistrica

SEPTEMBER:

09.09. Potopisno predavanje s projekcijo fotografij z naslovom JAPONSKA – Tomaž Hožič

24.9. Srečanje stanovalcev gorenjskih domov – ogled Železarskega muzeja na Jesenicah

26.09. Jesenski izlet stanovalcev v Mojstrano, ogled Slovenskega planinskega muzeja

OKTOBER:

01.10.

- Prireditev v počastitev mednarodnega dneva starejših in odprtje razstave likovnih del stanovalca Mirka Majerja z naslovom DAM TI CVET. Sodelujoči v programu: Moški pevski zbor Društva upokojencev Tržič, učenci Osnovne šole Bistrica pod mentorstvom Joži Seifert, plesna skupina COUNTRY BABICE

- Ustvarjalna delavnica z učenci Osnovne šole Tržič z naslovom SRCE ZA VSE , pod mentorstvom Lee Torkar

03.10. Tematsko predavanje z naslovom ZGODBE PIRANSKIH SOLIN – dr. Andrej Sovinc

07.10. Ustvarjalna delavnica PTIČJE HIŠICE, skupaj z učenci Osnovne šole Bistrica

Od 13. do 17.10. Aktivnosti v okviru projekta SIMBIOZA GIBA

15.10. Ustanovno srečanje skupine ŽOGA BAND

28.10. Kulinarična delavnica skupaj z otroki Mladinskega centra Tržič

21.10. Kostanjev piknik

06.11. MEDGENERACIJSKO TEKMOVANJE V KVIZU skupaj z učenci Osnovne šole Bistrica

Menim, da je obisk starejših občanov za nas osnovnošolce nekaj nevsakdanjega. Lepo je, ko mlajši obiščemo starejše in se skupaj zabavamo. V četrtek je bil eden izmed takih dni. Skupaj smo igrali kviz, v katerem učenci nismo kaj preveč znali, saj je bilo področje iz zgodovine Tržiča. Vsem je bilo zabavno, starejšim, ker so skoraj vse znali in nam, ko smo se od njih učili. Takih dni, ko si vzamemo skupni čas, se pozabavamo, bi moralo biti več. Imeli bi se lepo, tako kot ta lepi dopoldanski četrtek.

Tia Dobrin, 8. a – OŠ Bistrica

Presenečeni smo bili nad odličnim znanjem starejših, od katerih se lahko veliko naučimo. Kljub temu, da hodimo v šolo, pa zelo malo vemo o Tržiču, narečju, slovenski glasbi... Učenci si želimo več druženja s starejšimi v takih oblikah, kot je kviz, skupne delavnice ali celo izleti, sprehodi. Naslednje leto bom kot prostovoljka z veseljem hodila na obiske k oskrbovancem v Dom Petra Uzarja. Komaj čakam.

Julija Kerec, 8. A – OŠ Bistrica

11.11. Delavnica kulturne zgodovine na temo KDO SMO IN OD KOD PRIHAJAMO – Marko Ogris

Osvježili smo spomin na čase pred več tisoč let nazaj, na čas Rimskega imperija, ki je trajal 500 let in ko je imel takratni Rim do 2 milijona prebivalcev, na propad Rima l. 476, ko so zatem prišla nova ljudstva, ki so se morala bojevati za osvoboditev ozemlja. Slišali smo tudi o nastanku krščanske Evrope, o Brižinskih spomenikih in pomembnosti Primoža Trubarja in Jurija Dalmatina za slovenski jezik.

Pomemben vpliv za slovensko zgodovino je imela Marija Terezija, kasneje avsto-ogrška, kraljevina SHS ter obdobje po 1. svet. Vojni, ko smo dobili Slovenci svoje ime znotraj meja. In nato je že tu leto 1991, ko smo se Slovenci osamosvojili in kasneje priključili Evropski uniji.

Kot vedno nam je gospod Marko pričaral zanimivo zgodovinsko popotovanje in stanovalci so z veseljem sodelovali v pogovoru.

Majda Srečnik

12.11. Ustanovno srečanje pogovorne skupine DETELJICA

18.11. Strokovno predavanje na temo NOVOSTI V ZDRAVLJENJU SLADKORNE BOLEZNI v organizaciji Društva diabetikov Tržič – dr. Tatjana Martinjak

19.11. Srečanje stanovalcev gorenjskih domov – OGLED SMUČARSKEGA MUZEJA IN OBNOVLJENE ČEVLJARSKE ZBIRKE TRŽIŠKEGA MUZEJA

25.11. Potopisno predavanje z naslovom TAJSKA – Tjaša Kuhar

26.11.

- Ustvarjalna delavnica na temo ADVENTNI VENČKI IN NOVOLETNO OKRASJE, v sodelovanju s članicami skupine za samopomoč Leske
- Strokovno predavanje z naslovom SOOČENJE Z DEMENCO – Jana Dragar, soc. del. Psihiatrične klinike Ljubljana

Demenca je v starosti najbolj pogost pojav. To žal ni snov za poezijo in niti ni tema o kateri bi se v družbi sproščeno pogovarjali. Svojci bolnikov z demenco potrebujejo kar nekaj časa, da o bolezni spregovorijo, saj se znajdejo v stiski, mučijo jih dileme, se pogosto počutijo nerazumljeni, bolezni same niti dobro ne poznajo, ker nimajo dovolj informacij, ... O tem in o možnostih pomoči svojcem je tekla beseda.

DECEMBER

01.12. Predavanje na temo NE POZABITE NA VARNOST – Peter Medič, pomočnik komandirja Policijske postaje Tržič

05.12. Obisk SVETEGA MIKLAVŽA s Karitasom Križe

09.12. Ustvarjalna delavnica NOVOLETNI OKRASKI skupaj z učenci Osnovne šole Bistrica

10.12. Koncert mešanega pevskega zbora KRES iz Kovorja

18.12. Skupno srečanje vseh skupin za samopomoč z harmonikarjem BRANETOM KLANČNIKOM

23.12. BOŽIČNO NOVOLETNO PRAZNOVANJE Z BORISOM KOPITARJEM

24.12. BOŽIČNA SVETA MAŠA

29.12. NOVOLETNI KONCERT MOŠKEGA IN ŽENSKEGA PEVSKEGA ZBORA DRUŠTVA UPOKOJENCEV TRŽIČ

Ostale aktivnosti:

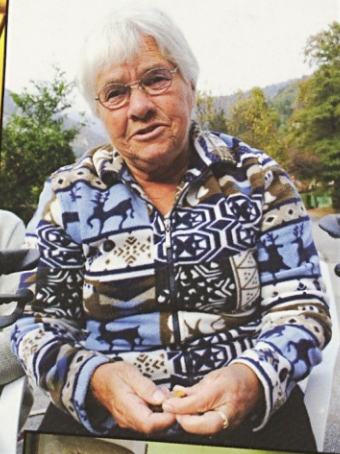
- srečanja skupin starih za samopomoč UPANJE, ZVONČKI, TULIPAN, SONČNICA, MARJETICE, LUČ, SLAVČKI, MATI MODROSTI, ZIMZELEN
- tombola
- bralni krožek BRANJE-KRAMLJANJE
- sestanki društva bolnikov po kapi KAPLJA
- sveta maša
- sestanki s stanovalci
- praznovanje rojstnih dni stanovalcev
- skupinsko reševanje križanke in lingo
- srečanja skupine za trening spomina in zbranosti
- skupinska telovadba
- ustvarjalne delavnice z Drago Heijden Bajt
- ŽOGA BAND
- srečanja pogovorne skupine DETELJICA

V našem domu so gostovali še:

- Dana Rakovc – razstava zbirke figur angelov
- Društvo tržiških likovnikov – razstava likovnih del
- Lado Srečnik – razstava zasebne zbirke starih čevljarjskih predmetov in orodja na temo TRŽIŠKA ŠUŠTARIJA ter razstava starih fotografij z naslovom 50- LETNICA ODPRTJA CESTE PODTABOR- LJUBELJ IN UTRINKI GRADNJE PREDORA LJUBELJ
- Peter Guček – razstava izdelkov iz lesa PODOBE V LESU
- Marija in Jože Bizjak – razstava glinenih izdelkov

Marjeta Šumič, delovna terapevtka

Depo
 sp 908TRŽIČ-Društvo
 POKLON jeseni
 2014
 061

 4004223, 12
 COBISS o
 KNJIVNICA TRŽIČ

DOM PETRA UZARJA TRŽIČ
 Ročevnica 58, 4290 TRŽIČ
 04 / 598 03 00
www.dputrzic.si
info@dputrzic.si

